

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक अठरा

तो काळ

Jeff Pippenger

2023-12-13

प्रेरित लेखन स्पष्टपणे दर्शविते की दानियेलच्या तिसऱ्या अध्यायात अमेरिकेतील रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे. यशया अध्याय तेवीसमध्ये, पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करणारी सोरची वेश्या हीच प्रकटीकरणातील ती वेश्या आहे जी पृथ्वीच्या राजांबरोबर व्यभिचार करते. प्रकटीकरण सतराव्या अध्यायात, त्या वेश्येच्या कपाळावर "महान बाबेल" असे लिहिलेले आहे.

आणि ती स्त्री जांभळ्या व तांबड्या रंगाच्या वस्त्रांनी अलंकृत झाली होती, आणि सोने, मौल्यवान रत्ने व मोती यांनी भूषित झाली होती; तिच्या हातात एक सोन्याचा पेला होता, जो घृणास्पद गोष्टींनी आणि तिच्या व्यभिचाराच्या अशुद्धतेने भरलेला होता; आणि तिच्या कपाळावर एक नाव लिहिलेले होते, गूढ: महान बाबेल, वेश्यांची आणि पृथ्वीवरील घृणास्पद गोष्टींची माता. प्रकटीकरण 17:4, 5.

१९५० पूर्वी, इंग्रजी शब्दकोशांनी या दोन वचनांत दर्शविलेल्या स्त्रीची ओळख योग्यरीत्या रोमन कॅथोलिक चर्च अशी केली होती. ५३८ ते १७९८ या काळात घडवून आणलेल्या कॅथोलिक छळांच्या अंधकारयुगानंतर, पृथ्वीवरील राजांबरोबर व्यभिचार करणारी वेश्या म्हणजे रोमन चर्च होय, हे संपूर्ण जग जाणून होते. स्वातंत्र्याची घोषणा ही कॅथोलिक धर्मसत्तेच्या राज्यकारभाराचा तसेच त्या वेश्येशी अपवित्र संबंध प्रस्थापित केलेल्या पृथ्वीवरील राजांच्या सत्तेचा नकार म्हणून अभिप्रेत होती. यशया अध्याय तेवीस यामध्ये त्या वेश्येला विस्मृतीत टाकले जाईल, असे ओळख करून दिले आहे. आधुनिक शोधयंत्रांमध्ये तुम्हाला प्रकटीकरण सतराव्यातील त्या वेश्येची व्याख्या कॅथोलिक चर्च अशी कधीही आढळणार नाही; कारण देवाचे वचन कधीही निष्फळ ठरत नाही, आणि देवाचे वचन असे सांगते की तिला विस्मृतीत टाकले जाईल.

आणि त्या दिवशी असे होईल की, एक राजाच्या दिवसांप्रमाणे, सत्तर वर्षे सोर विस्मरणात जाईल; सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर सोर वेश्येसारखे गाईल. वीणा घे, नगरीतून फिर, हे विस्मरणात गेलेली वेश्या; गोड स्वर काढ, अनेक गीते गा, म्हणजे तुझे स्मरण होईल. आणि सत्तर वर्षांच्या समाप्तीनंतर असे होईल की, परमेश्वर सोराला भेट देईल, आणि ती पुन्हा आपल्या मजुरीकडे वळेल, आणि पृथ्वीच्या पृष्ठभागावरील जगातील सर्व राज्यांबरोबर व्यभिचार करील. आणि तिचा व्यापार व तिची मजुरी परमेश्वरासाठी पवित्रता ठरेल; ती साठवून ठेवली जाणार नाही किंवा संग्रहित केली जाणार नाही; कारण तिचा व्यापार परमेश्वरासमोर राहणाऱ्यांसाठी पुरेसे अन्न खाण्यासाठी आणि टिकाऊ वस्त्रे मिळण्यासाठी असेल. यशया 23:15-18.

देवाचे वचन कधीही अपयशी ठरत नाही, आणि 1798 पासून त्या वेश्येला विस्मरणात टाकण्यात आले आहे, परंतु शेवटच्या दिवसांत तिची आठवण केली जाईल. देवाच्या सातव्या दिवसाच्या शब्बाथावर आक्रमण केले जाते तेव्हा तिची आठवण केली जाते, आणि ती दहा आज्ञापैकी अशी एकमेव आज्ञा आहे, जी नेहमी स्मरणात ठेवावयाची होती. ती जेव्हा आपली वीणा घेते, शहरभर फिरते आणि मधुर स्वर व अनेक गीते गाते, तेव्हा तिची आठवण केली जाते. सत्तर वर्षांच्या शेवटी ती आपली गीते गाते; हेच एका राजाचे दिवस आहेत. दानियेलाच्या दुसऱ्या अध्यायानुसार, राजा म्हणजे एक राज्य होय.

आणि जिथे जिथे मनुष्याची संतती वास करते, तेथील शेतातील पशू आणि आकाशातील पक्षी त्याने तुझ्या हाती दिले आहेत, आणि त्या सर्वांवर तुला अधिपती केले आहे. हे सुवर्णमस्तक तूच आहेस. दानियेल 2:38.

"मस्तक," किंवा "राजा," हे दोन्हीही एका राज्याची प्रतीके आहेत. "एका राजाच्या दिवसांनी" दर्शविलेले राज्य म्हणजे संयुक्त संस्थाने होय. १७९८ मध्ये बाबेलच्या वेश्येला प्राणघातक घाव देण्यात आला, तेव्हा संयुक्त संस्थानांनी

पृथ्वीवरील पशू म्हणून आपले भविष्यसूचक शासन आरंभ केले. रविवारच्या कायद्यापर्यंत ते बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहावे राज्य म्हणून कायम राहते. बायबलमधील भविष्यवाणीतील जे प्रत्यक्ष सत्तर वर्षे राज्य केलेले शब्दशः राज्य होते, ते बाबेल होते.

पाहा, मी उत्तर दिशेतील सर्व कुळांना बोलावून आणीन, असे परमेश्वर म्हणतो, आणि बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर, माझा सेवक, यालाही आणीन; आणि त्यांना या देशाविरुद्ध, येथील रहिवाशांविरुद्ध, आणि सभोवतालच्या या सर्व राष्ट्रांविरुद्ध आणीन; आणि मी त्यांचा पूर्णपणे नाश करीन, व त्यांना विस्मयाचा विषय, शिळ्या घालण्याचा विषय, आणि चिरकालीन उजाडपणा करीन. याव्यतिरिक्त, मी त्यांच्यामधून आनंदाचा आवाज, हर्षाचा आवाज, वराचा आवाज, वधूचा आवाज, जात्यांचा आवाज, आणि दिव्याचा प्रकाश काढून टाकीन. आणि हा सारा देश उजाडपणा व विस्मयाचा विषय होईल; आणि ही राष्ट्रे सत्तर वर्षे बाबेलच्या राजाची सेवा करतील. आणि असे होईल की, सत्तर वर्षे पूर्ण झाल्यावर, मी बाबेलच्या राजाला व त्या राष्ट्राला, असे परमेश्वर म्हणतो, त्यांच्या अधर्माबद्दल दंड देईन; आणि खास्दी लोकांच्या देशालाही, आणि त्याला चिरकालीन उजाडपणा करीन. यिर्मया 25:9-12.

शाब्दिक बाबेलने सत्तर वर्षे राज्य केले; हे शेवटच्या दिवसांतील त्या राज्याचे प्रतिरूप होते, जे प्रतीकात्मक सत्तर वर्षे राज्य करील. बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर याने यहुदावर तीन वेळा आक्रमण केले. पहिले आक्रमण यहोयाकीमाविरुद्ध झाले, आणि त्या वेळी यिर्मयाच्या भविष्यवाणीतील सत्तर वर्षांची सुरुवात झाली. त्याचा शेवट बेलशस्सराच्या मृत्यूने झाला, जेव्हा देवाने “बाबेलच्या राजाला” दंड दिला, जसा सत्तर वर्षांच्या आरंभी त्याने राजा यहोयाकीमाला दंड दिला होता. “एका राजाचे दिवस” (एक राज्य) असे “सत्तर वर्षे” म्हणून दर्शविलेले भविष्यसूचक राज्य बाबेल होते; आणि सूरच्या वेश्येला विस्मृतीत टाकले जाते त्या काळात प्रतीकात्मक सत्तर वर्षे राज्य करणारे बायबल-भविष्यवाणीतील राज्य म्हणजे प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीवरील पशू होय. इ.स. १७९८ मध्ये बायबल-भविष्यवाणीतील पाचव्या राज्यातून सहाव्या राज्यात झालेला संक्रमण, हा योहान प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायात स्पष्ट करित असलेल्या सत्याचा एक भाग आहे.

आणि मी समुद्राच्या वाळूवर उभा राहिलो, आणि समुद्रातून एक पशू वर येताना पाहिला; त्याला सात मस्तके व दहा शिंगे होती, आणि त्याच्या शिंगांवर दहा मुकुट होते, आणि त्याच्या मस्तकांवर निंदारूप नाव होते.... आणि मी दुसरा एक पशू पृथ्वीमधून वर येताना पाहिला; त्याला कोकरासारखी दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. प्रकटीकरण 13:1, 11.

प्रकटीकरण अध्याय तेरामध्ये योहान ज्या समुद्रकिनाऱ्यावर उभा होता, तो 1798 वर्षाचे प्रतिनिधित्व करतो.

“ज्या वेळी पोपशाहीची शक्ती हिरावून घेतली गेली होती आणि तिला छळ थांबविण्यास भाग पाडले गेले होते, त्या वेळी योहानाने एक नवी सत्ता उगवत असल्याचे पाहिले, जी अजगराचा आवाज प्रतिध्वनित करणार होती आणि तेच क्रूर व देवद्रोही कार्य पुढे चालू ठेवणार होती. ही सत्ता—जी देवाच्या मंडळीविरुद्ध आणि देवाच्या नियमाविरुद्ध युद्ध करणारी शेवटची सत्ता आहे—कोकरूसारखी शिंगे असलेल्या एका पशूद्वारे दर्शविली गेली आहे. तिच्यापूर्वीचे पशू समुद्रातून वर आले होते; परंतु हा पृथ्वीमधून वर आला, ज्यामुळे त्या राष्ट्राच्या शांततामय उदयाचे प्रतिनिधित्व होते ज्याचे तो प्रतीक होता—युनायटेड स्टेट्स.” Signs of the Times, February 8, 1910.

समुद्रातून आलेला पशू आणि पृथ्वीवरील पशू यांना समुद्रकिनाऱ्याच्या वाळूने वेगळे केले होते. बायबलमधील भविष्यवाणीतील इ.स. १७९८ मधील पाचवे राज्य (समुद्रकिनारा) भूतकाळातील इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करित होते, आणि सहावे राज्य भविष्यकाळातील इतिहास होते. मिलराइटांना हे सत्य दिसले नाही. विल्यम मिलर यांना मूर्तिपूजकत्वाच्या अजगरसत्तेविषयी आणि तिचा पुढे येणाऱ्या त्या राज्याशी असलेल्या संबंधाविषयी अंतर्दृष्टी देण्यात आली, जे कॅथलिक धर्माच्या पशूच्या रूपात दर्शविले गेले आहे. प्रकटीकरण अध्याय तेरा खोल्या संदेष्ट्याची कथा उघड करतो; तो म्हणजे त्या तीन सत्तांपैकी तिसरा, ज्या जगाला आर्मगेदोनकडे नेतात. ही कथा इ.स. १७९८ च्या समुद्रकिनाऱ्यावर सुरू होते.

संयुक्त संस्थाने आपल्या इतिहासाची सुरुवात कोकराच्या प्रतीकात्मकतेने करतात, परंतु आपल्या इतिहासाचा शेवट अजगराप्रमाणे बोलत करतात. पृथ्वीवरील पशूच्या राज्याच्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या इतिहासाचे चित्रण प्रकटीकरणाच्या तेराव्या अध्यायातील एका वचनात करण्यात आले आहे, कारण ते वचन त्याच वाक्यात पृथ्वीवरील पशूचा आरंभ आणि अंत या दोन्हीची ओळख करून देते.

आणि मी पृथ्वीमधून वर येणारा दुसरा एक पशू पाहिला; त्याला कोकराप्रमाणे दोन शिंगे होती, आणि तो अजगराप्रमाणे बोलत होता. प्रकटीकरण 13:11.

जेव्हा संयुक्त संस्थाने अजगराप्रमाणे बोलते, तेव्हा ते रविवारचा कायदा संमत करते. रविवार-उपासनेची सक्ती पूर्ण करण्यापूर्वी प्रोटेस्टंट पंथांतील धर्मभ्रष्ट चर्चस एकत्र येतील आणि पशूच्या प्रतिमेची रचना करीत असताना, त्या धर्मभ्रष्ट शासनावर राजकीय नियंत्रण मिळवतील. जेव्हा दैवी प्रेरणा नबुखदनेस्सरच्या सुवर्णप्रतिमेच्या समर्पण-सेवेने रविवारच्या कायद्याचे प्रतिनिधित्व केले आहे असे ओळख करून देते (आणि ती हे वारंवार करते), तेव्हा ती पृथ्वी-पशूच्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांच्या समाप्तीची नोंद करीत असते. दानिएलाच्या पहिल्या ते तिसऱ्या अध्यायांमध्ये प्रकटीकरणाच्या चौदाव्या अध्यायातील तीन देवदूतांच्या संदेशांचे प्रतिनिधित्व केले आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तिसरा देवदूत जिवंत सत्य बनतो.

भविष्यवाणीच्या दृष्टीने, दानियेलाच्या पुस्तकातील पहिले ते तिसरे अध्याय, प्रकटीकरण तेराव्या अध्यायातील पृथ्वीच्या पशूच्या प्रतीकात्मक सत्तर वर्षांचे प्रतिनिधित्व करतात. पहिल्या अध्यायात दर्शविलेली आहाराची कसोटी आणि यहोयाकीमचे प्रतीकत्व हे स्पष्ट करतात की, भविष्यवाणीच्या दृष्टीने पहिला अध्याय तिसऱ्या देवदूताच्या इतिहासात पहिल्या देवदूतास सामर्थ्य प्राप्त होण्याच्या वेळी आरंभ होतो—म्हणजे 11 ऑगस्ट, 1840 रोजी किंवा 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी.

बाबेल ही ती राष्ट्रसत्ता आहे जिने सत्तर वर्षे राज्य केले, आणि ती वर्षे संयुक्त संस्थानांच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतात. बाबेलची सत्तर वर्षे नबुखदनेस्सराने सुवर्णमूर्तीची प्रतिष्ठापना केल्यानंतर बराच काळ लोटेपर्यंत समाप्त झाली नव्हती; परंतु भविष्यसूचक अर्थाने, यशया अध्याय तेवीसात वापरत असलेली ती सत्तर प्रतीकात्मक वर्षे दानियेलाच्या अध्याय तीनमध्ये समाप्त होतात. जेव्हा नबुखदनेस्सराचे वाद्यवृंद प्रतिष्ठापना समारंभासाठी संगीत वाजवते, तेव्हा पशूची खूण सक्तीने लागू केली जाते; आणि त्या वेळी तूर व बाबेलची वेश्या पृथ्वीवरील राजांना आपली गीते गाऊ लागते, तर धर्मत्यागी इस्राएल नतमस्तक होऊन नाचू लागतो.

राजा नबुखदनेस्सर याने सोन्याची एक मूर्ती केली; तिची उंची साठ हात आणि रुंदी सहा हात होती. त्याने ती बाबेल प्रांतातील दुरा मैदानात उभी केली. मग राजा नबुखदनेस्सर याने सरदार, राज्यपाल, सेनापती, न्यायाधीश, खजिनदार, मंत्रिमंडळी, अधिकारी आणि प्रांतांतील सर्व शासक यांना, राजा नबुखदनेस्सर याने उभी केलेल्या त्या मूर्तीच्या प्रतिष्ठापनेस येण्यासाठी एकत्र जमविण्याची आज्ञा केली. तेव्हा सरदार, राज्यपाल, सेनापती, न्यायाधीश, खजिनदार, मंत्रिमंडळी, अधिकारी आणि प्रांतांतील सर्व शासक हे, राजा नबुखदनेस्सर याने उभी केलेल्या त्या मूर्तीच्या प्रतिष्ठापनेस एकत्र जमले; आणि राजा नबुखदनेस्सर याने उभी केलेल्या त्या मूर्तिसमोर ते उभे राहिले. मग एका दवंडीवाल्याने मोठ्या आवाजाने घोषणा केली, “हे लोकहो, राष्ट्रांनो आणि विविध भाषिक जनहो, तुम्हांला अशी आज्ञा आहे की, ज्या वेळी तुम्ही कर्णा, बासरी, वीणा, संबूक, सितार, संतूर आणि सर्व प्रकारच्या वाद्यांचा नाद ऐकाल, त्या वेळी तुम्ही खाली पडून राजा नबुखदनेस्सर याने उभी केलेल्या त्या सोन्याच्या मूर्तीची उपासना करावी; आणि जो कोणी खाली पडून उपासना करणार नाही, त्याला त्याच क्षणी धगधगत्या अग्निकुंडाच्या मध्यभागी टाकण्यात येईल.” म्हणून त्या वेळी, जेव्हा सर्व लोकांनी कर्णा, बासरी, वीणा, संबूक, सितार आणि सर्व प्रकारच्या वाद्यांचा नाद ऐकला, तेव्हा सर्व लोक, राष्ट्रे आणि विविध भाषिक जन खाली पडले आणि राजा नबुखदनेस्सर याने उभी केलेल्या त्या सोन्याच्या मूर्तीची उपासना केली. दानियेल ३:१-७.

त्या “काळी,” किंवा त्याच “घडीला,” जी संयुक्त संस्थानांतील रविवारी कायदा आहे, जो कोणी सोन्याच्या प्रतिमेची उपासना करण्यास नकार देईल त्याला “धगधगत्या अग्नीच्या भट्टीच्या मध्यभागी टाकण्यात येईल.” जुन्या करारातील

“घडी” असा अनुवाद केलेला शब्द ज्या एकमेव पुस्तकात आढळतो, ते म्हणजे दानियेलाचे पुस्तक. तिसऱ्या अध्यायातील “घडी” हा शब्द पशूच्या चिन्हाच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करतो. चौथ्या अध्यायात “घडी” हा शब्द पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचेही प्रतिनिधित्व करतो, कारण तेथे तो देवाच्या न्यायाच्या येऊ घातलेल्या “घडी”विषयी नबुखदनेस्सराला देण्यात आलेल्या इशान्याचे प्रतीक आहे.

मग दानीएल, ज्याचे नाव बेल्तशस्सर होते, तो एक घटका स्तब्ध झाला, आणि त्याचे विचार त्याला व्याकूळ करू लागले. राजाने उत्तर देऊन म्हटले, बेल्तशस्सर, हे स्वप्न किंवा त्याचे स्पष्टीकरण तुला व्याकूळ करू नये. बेल्तशस्सराने उत्तर देऊन म्हटले, माझ्या स्वामी, हे स्वप्न तुझा द्वेष करणाऱ्यांसाठी असो, आणि त्याचे स्पष्टीकरण तुझ्या शत्रूंसाठी असो. दानीएल 4:19.

देवाच्या न्यायनिवाड्याची येऊ घातलेली वेळ नबुखदनेस्सरपुढे दानिएलाने इशान्याच्या स्वरूपात मांडली; परंतु ती नबुखदनेस्सरने नंतर नाकारली. चौथ्या अध्यायातील “वेळ” हा शब्द, जेव्हा त्या अध्यायात पुन्हा वापरला जातो, तेव्हा तो न्यायनिवाडा प्रत्यक्ष आला त्या “वेळेचे” प्रतिनिधित्व करतो. मिलराइट इतिहासात चौथ्या अध्यायातील पहिली “वेळ” ही 1798 मध्ये पहिल्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करील. तो संदेश 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी अन्वेषणात्मक न्यायनिवाडा सुरू झाला तेव्हा पूर्ण झाला. चौथ्या अध्यायातील “वेळ” हा शब्द प्रथम येऊ घातलेल्या न्यायनिवाड्याच्या संदेशाचे प्रतीक आहे आणि नंतर तो न्यायनिवाडा प्रत्यक्ष आला आहे याचे प्रतीक म्हणून वापरला जातो. “वेळ” या शब्दाचा पहिला उपयोग 1798 आणि पहिल्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि दुसरा उपयोग 22 ऑक्टोबर, 1844 आणि तिसऱ्या देवदूताच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करतो.

त्याच घडीस ही गोष्ट नबुखदनेस्सरावर पूर्ण झाली; आणि त्याला मनुष्यांमधून हाकलून देण्यात आले; आणि तो बैलांप्रमाणे गवत खाऊ लागला; आणि त्याचे शरीर आकाशातील दवाने भिजले, जोवर त्याचे केस गरुडाच्या पिसांसारखे वाढले नाहीत, आणि त्याची नखे पक्ष्यांच्या पंजांसारखी झाली नाहीत. दानियेल 4:33.

म्हणून, चौथ्या अध्यायातील “घडी” ही १७९८ आणि १८४४ या दोन्हींचे प्रतीक आहे; ही इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्यावर (“सात वेळा” या शापाची सुरुवात इ.स.पू. ७२३ मध्ये) आणि दक्षिणेकडील राज्यावर (“सात वेळा” या शापाची सुरुवात इ.स.पू. ६७७ मध्ये) आलेल्या दोन शापांचे समाप्तिबिंदू आहेत. हे दोन शाप, विखुरलेपणा व गुलामगिरीची दोन हजार पाचशे वीस वर्षे दर्शवित, देवाने आपल्या धर्मत्यागी लोकांविरुद्ध प्रकट केलेल्या त्याच्या पहिल्या आणि अंतिम संतापाच्या अंमलबजावणीचे प्रतिनिधित्व करतात. त्या दोन्हींची सुरुवात देवाच्या न्यायाने झाली, आणि त्यांचे अनुक्रमे समाप्तिबिंदू देवाच्या समीप येत असलेल्या अन्वेषणात्मक न्यायाचा इशान्याचा संदेश, किंवा अन्वेषणात्मक न्यायाच्या आगमनाचे प्रतिनिधित्व करतात. “सात वेळा” या दोन न्यायांच्या समाप्तीद्वारे दर्शविलेले हे दोन्ही न्याय, दानिएल अध्याय चारमध्ये “घडी” या शब्दाने दर्शविलेले आहेत.

मिलराइट इतिहासात “घंटा” हे १७९८ मधील अंतकाळी चळवळीच्या प्रारंभाचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा पहिला देवदूत आला; आणि चौथ्या अध्यायातील दुसरी “घंटा” ही चळवळीच्या समाप्तीचे प्रतिनिधित्व करते, जेव्हा तिसरा देवदूत २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी आला. पहिल्या देवदूताची मिलराइट चळवळ तिसऱ्या देवदूताच्या चळवळीत पुनरावृत्त होते; म्हणून चौथ्या अध्यायातील “घंटा” या शब्दाचे हे दोन्ही उपयोग १९८९ मधील अंतकाळालाही, तसेच लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्यालाही, चिन्हित करतात. पहिल्या देवदूताच्या मिलराइट चळवळीने चौकशी न्यायाच्या आरंभाची घोषणा केली, आणि तिसऱ्या देवदूताची चळवळ देवाच्या कार्यकारी न्यायाच्या आरंभाची घोषणा करते; हा न्याय क्रमशः पुढे जाणारा असून, रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होतो, आणि ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनापर्यंत चालू राहून तीव्र होत जातो.

आम्ही दानियेलाच्या तिसऱ्या अध्यायाचा आमचा अभ्यास पुढे चालू ठेवू, आणि “घडी” या शब्दाविषयीचा आमचा विचार पुढील लेखात पूर्ण करू.

पाहा, मी तुम्हांला लांडग्यांच्या मध्ये मेंढरांप्रमाणे पाठवितो; म्हणून तुम्ही सर्पांप्रमाणे शहाणे आणि कपोतांप्रमाणे निरुपद्रवी असा. पण मनुष्यांपासून सावध राहा; कारण ते तुम्हांला परिषदांकडे धरून देतील, आणि त्यांच्या

सभास्थानांत तुम्हांला फटके मारतील; आणि माझ्याकरिता तुम्हांला राज्यपाल व राजे यांच्यापुढे नेले जाईल, त्यांच्याविरुद्ध आणि अन्यजातींविरुद्ध साक्ष म्हणून. पण जेव्हा ते तुम्हांला धरून देतील, तेव्हा तुम्ही कसे किंवा काय बोलाल याची चिंता करू नका; कारण त्या वेळेलाच तुम्ही काय बोलावे हे तुम्हांला दिले जाईल. कारण बोलणारे तुम्ही नसून, तुमच्यामध्ये बोलणारा तुमच्या पित्याचा आत्मा आहे. आणि भाऊ भावाला मरणाकरिता धरून देईल, व पिता मुलाला; आणि मुले आपल्या आईवडिलांविरुद्ध उठतील व त्यांना मरणास लावतील. आणि माझ्या नावाकरिता सर्व लोक तुमचा द्वेष करतील; पण जो शेवटपर्यंत टिकून राहिल, तो तारण पावेल. पण जेव्हा ते या शहरात तुमचा छळ करतील, तेव्हा दुसऱ्या शहरात पळून जा; कारण मी तुम्हांला खरे सांगतो, मनुष्यपुत्र येईपर्यंत तुम्ही इस्राएलच्या शहरांचा फेराही पूर्ण करणार नाही. शिष्य आपल्या गुरुपेक्षा श्रेष्ठ नसतो, आणि सेवक आपल्या स्वामीपेक्षा श्रेष्ठ नसतो. शिष्याने आपल्या गुरूसारखे असणे, आणि सेवकाने आपल्या स्वामीसारखे असणे, इतके पुरे आहे. जर त्यांनी घरच्या धन्याला बालजबूल म्हटले असेल, तर त्याच्या घरच्यांना किती अधिक तसे म्हणतील? म्हणून त्यांना भिऊ नका; कारण असे काहीही झाकलेले नाही की ते उघड केले जाणार नाही, आणि असे काहीही गुप्त नाही की ते ज्ञात होणार नाही. जे मी तुम्हांला अंधारात सांगतो, ते प्रकाशात बोला; आणि जे कानात ऐकता, ते घरांच्या माथ्यावरून जाहीर करा. आणि जे देह मारतात पण आत्मा मारू शकत नाहीत, त्यांना भिऊ नका; पण जो नरकात आत्मा व देह दोन्हींचा नाश करू शकतो, त्यालाच भिऊन राहा. मत्तय 10:16-28.